

Вересия *с. ж.* кредитъ; употребително и какъ наричѣе въ знач. въ кредитъ: Заведи го на налбанти Да ми ковжт врана коня на юнашка вересія, Кат' оздрави болѣн Герги, Кат' оздрави ша заплати. *Д. 40, 60—64.* Да ѝ носимъ Умера бичакѣа, Да ми остриѣ сабя вересіа... Ми изва'и негва бърза коня, ѝ однес' у Митре Поморянче, Да ми конѣ коня вересіа *М. 88.* „Ти не бери гаиле за то'а, Ясъ ке зготвимъ господска вечера, Ке ѝ земамъ божи вересіа“. Тога стана млада Митренца, Свещо зеде божи вересіа, И си зеде вино и ракіа, Си напра'п господска вечера, И пречека Крале'и, Бане'и. *ib. 126.* Ай-ти Кольо, сиракъ Кольо! Не продавашъ невеста-та—вересіа? *ib. 139.* Така острамъ сабя вересія. *ib. 154.* Ай викни ми Имера бербера, Да м' избричитъ глава вересія. *ib.* Ракыя на вересіѝ, а вино навѣрж. *Ч. 218.* Който пие гюловицата съ докмаруху, той са жени на вересія. *З. 194.* Кокони, да ги земе дяволѣтъ! Хубостѣта ви е калпава, лицата ви сѣ вапцани, косите ви сѣ чужди, а честѣта ви е купена на вересія. *ib. 242.*

Верига *с. ж.* **Веригица** *ум. 1)* цѣпъ: Тамо самъ мале заборавилъ, Мога медна ножница, Сосъ сребрената верига. *В. 290.* Па отъ дѣното имъ ги (*жельзны или мѣдны прѣтѣ*) скачатъ по жельзѝ веригѝ съ земѝ-тѣ като спустятъ веригѝ-тѣ въ кладенецъ или ѝ заровятъ на глѣбоко. *Л. Д. 1869 р. 84.* И тѣй турени единъ въ други тѣя два-та сѣжда правятъ верига... И тѣй! нѣколко по тоя начинъ приготвени вериги правятъ тѣй нарѣчена-та „гальваническа батерія“. *Л. Д. 1876 р. 79.* Стана накладе огнѣтъ и закачи мѣдникѣтъ на вѣригата. *З. 52.* *Ср. сл. крѣжило.* 2) оковы: Сѣммица люди купомъ събрани По Цариградскы улици зборно Глѣдахъ ны в' вериг' обкованы! *Гн. 38.* За изневолено срѣдце женитба-та ѝ като тежки веригы. *Р. 129.* Нѣравственны-ты пріуку ны свръзватъ за него (*добро*) съ по-якы веригы. *Л. Д. 1870 р. 147.* Нѣ чтомъ закачи воля-та да работи, тояси чясъ веригы-ты на сына ся скжсுவать. *ib. 1873 р. 73.* Престѣпниците сѣ биле накарвани да работатъ въ синджире и день и нощъ—Въ Грация така сѣщо работиле оковани въ вѣриги робове. *З. 238.*

Веригало *с. с.* *тоже что* веригница: Черно дупе Тодѣрово, изъ гѣза му бахуръ выси?—Веригало, верига и котле. *Ч. 120.*

Веригница *с. ж.* деревянная колодка въ печной трубѣ, къ которой прикрѣплена цѣпъ, снабженная крючьями, держащими котлы для варки кушаній въ печи: Посрѣды димняка има напрѣкы зажиздено дърво, кое зѣвжъ веригницѣ, защото отъ него выси закачена верига съ кукъ отъ едина край. Веригата има и посрѣдѣ малкѣ куки-